

dem, men som ogsaa kan rettes overmaade simpelt rimeligvis ved Liquidation i den saae-
ende Mellemregning.

Den første Udsættelsespost af Revisionen under Kunstacademiet, som gik ud paa, at en Udgift paa 425 Rd. passerer, foreslaaes af Udvalget at skulle bortfalde. Grunden, hvorfor man har meent, at Rigsdagen ikke burde indlade sig paa at bestemme Noget herom, er, fordi Indtægterne for en væsentlig Deel tilflyde fra andre Kilder end Statskassen, og fordi denne Anstalt har og efter sit hele Diemed og Natur bør have en selvstændig Stilling, vel ikke i fuld saa høj en Grad, som paa det allerbestemteste er anerkjendt af Rigsdagen med Hensyn til Waisenhuset, Frederikshospital, Fødsels- og Pleiestiftelsen og nogle enkelte andre saadanne Indretninger, der faae et bestemt Tilskud af Staten, men dog en saadan selvstændig Stilling, at den faaer Raadighed over sine Midler; idetmindste i de Tilfælde, hvor de væsentligst tilveiebringes ved Akademiets egen Virksomhed, bør Rigsdagen ikke blande sig deri. Under Nr. 2 er opført nogle smaa Overskriftelser paa Underconten, som af samme Grund indstilles til Billigelse, ligesom man ikke har meent, at det kunde være af nogen som helst Interesse for Rigsdagen, og maaskee ikke engang ligge indenfor dens Competence, at undersøge Spørgsmaalet om, hvorvidt visse Udgifter af Legater, s. Ex. af det Neuhausenske, der er henlagt til Akademiet og bestyres af samme, ere anvendte aldeles conformt med Testamentet eller ikke, da i ethvert Fald Anvendelsen, i det Hele taget, er fuldkommen overensstemmende med Legatets Diemed.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det er kun med Hensyn til et Par Poster, jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger. Den første angaaer, som alt antydet, en Post, under det kongelige Theater og Kapel, der er opført under Nr. 4 og lyder saaledes: „Overskriftelsen 311 Rd. 86 s. passerer for denne Gang“. Med Hensyn til denne Post indeholdes der i Statsrevisionens Indstilling, at den gjorte Overskriftelse skulde „passere“. Det er saaledes ikke blot en temmelig ringe Sum, hvorom der er Spørgsmaal, men det er en tilsyneladende meget ringe Forskiel i Udtryksmaaden, idet den reducerer sig til, om man skal bruge Ordene „for denne Gang“ eller ikke. I disse Ord skal jo imidlertid ligge en temmelig stor Betydning, efter hvad der deels er udtalt i Udvalgets Betænkning, og deels yderligere forklaret af den æresde Ordfører; der skulde navnlig ligge derti, at den brugte Fremgangsmaade fortjente at vadles som u hensigtsmæssig, unødvendig, ulovlig, og, naar man tager Hensyn til hvad der om er sagt i Udvalgets Betænkning, kan man næsten sige grundlovstridig. Det er unægteligt i sig selv en stærk Befyldning, men den bliver saameget mere tung, fordi det angaaer et Forhold, der ikke blot nu roligt og trygt har fortsat sig uanfægtet til den Dag i Dag i samme Omfang, men som jeg tilstaaer vilde have havt al Udfigt til uanfægtet at gaae sin rolige Gang, hvis ikke denne Indstillingspost var kommen, hvilken ialfald foreskommer mig at give Anledning til nøiere Drøftelse af det Farlige og Mislige ved denne Sag.